

REGLUGERÐ

um ráðstöfunarfé vistmanna á dvalarstofnunum aldraðra.

1. gr.

Ráðstöfunarfé aldraðra, sem vistaðir eru á dvalarheimilum aldraðra og engar tekjur hafa aðrar en lífeyri almannatrygginga, hækkar þannig að mánaðarupphæð sú sem í gildi er í marsmánuði 1983, hækkar og verður 1.326 kr. á mánuði, frá og með 1. júní 1983. Síðan hækki upphæðin í áföngum uns því marki er náð sem gert er ráð fyrir í 26. gr. laga nr. 91/1982.

Ráðstöfunarfé aldraðra, sem vistaðir eru á hjúkrunarheimilum og hjúkrunardeildum fyrir aldraða og engar tekjur hafa aðrar en lífeyri almannatrygginga, hækkar þannig að mánaðarupphæð sú sem í gildi er í marsmánuði 1983, verður frá og með 1. júní 1983 kr. 1.113. Síðan hækkar upphæðin í áföngum, sbr. 1. mgr. 1. gr.

2. gr.

Fjárhæðir samkvæmt 1. gr. reglugerðar þessarar breytast eftir sömu reglum og fjárhæðir bóta almannatrygginga, sbr. 79. gr. laga um almannatryggingar nr. 67/1971.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett með stoð í 26. gr. laga um málefni aldraðra nr. 91/1982, sbr. ákvæði 2 til bráðabirgða sömu laga, og öðlast þegar gildi.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 14. apríl 1983.

Svavar Gestsson.

Páll Sigurðsson

REGLUGERÐ

um tollverð notaðra bifreiða.

1. gr.

Reglugerð þessi gildir um ákvörðun tollverðs innfluttra notaðra bifreiða, sem flokkast undir tollskrárnúmer í vörulið 87.02, en notuð telst bifreið því aðeins í þessu sambandi að hún hafi í minnst þrjá mánuði verið skráð eða leyfi veitt til aksturs hennar erlendis og óyggjandi sé að hún hafi verið notuð til aksturs þann tíma. Leiki vafi á um hvort bifreið hafi verið notuð getur tollyfirvald leitað álits Bifreiðaeftirlits ríkisins.

Séu skilyrði 1. mgr. til tollmeðferðar bifreiðar sem notaðrar bifreiðar eigi uppfyllt skal hún tollafgreidd sem ný bifreið og tollverð hennar ákveðið samkvæmt meginreglum 5.—6. gr. laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl. með síðari breytingum.

2. gr.

Tollverð notaðrar bifreiðar skal vera útreiknað verð bifreiðar fundið samkvæmt þeim reglum sem kveðið er á um í reglugerð þessari að viðbættu flutningsgjaldi, vátryggingariðgjaldi svo og öðrum kostnaði sem mynda tollverð vara skv. 6. gr. tollskrárlaga.

3. gr.

Við verðákvörðun skal leggja til grundvallar fob-verð nýjustu árgerðar bifreiðar af sömu eða sams konar tegund eins og það er ákveðið á hverjum tíma í skrá um grunnverð bifreiða, sbr. 6. gr. Af grunnverði þessu, sem telst fyrningargrunnur, skal reiknuð fyrning skv. 4. gr.

4. gr.

Frá grunnverði skv. 3. gr. skal draga fyrningu sem er hundraðshluti fyrir hvern aldursmánuð bifreiðar, sbr. 1. mgr. 5. gr., sem hér segir:

1. Bifreiðar eingöngu til fólksflutninga, fyrir 9 manns eða færri að meðtöldum ökumanni, þ. m. t. skutbifreiðar (station), 1,5% fyrir hvern mánuð fyrir 12 mánuðina, 1% næstu 24 mánuðina og 0,5% fyrir hvern mánuð eftir það.
2. Aðrar bifreiðar, 1,2% fyrir hvern mánuð fyrstu 12 mánuðina, 1% næstu 24 mánuðina og 0,5% fyrir hvern mánuð eftir það.

Flytji maður búferlum til landsins og hafi hann með sér bifreið af þeirri gerð sem um ræðir í 1. tl. 1. mgr. þessarar greinar og verið hefur í eigu hans í a. m. k. eitt ár skal fyrning fyrir hvern aldursmánuð, sbr. 1. mgr. 5. gr., þó vera 1,5% fyrir fyrstu 12 mánuðina og síðan 1% á mánuði. Verð notaðra bifreiða erlendra sendiráða eða sendiráðsstarfsmanna sem tollafgreiddar hafa verið skv. 8. tl. 2. gr. tollskrárlaga skal fundið með sama hætti en lok fyrningar skal miða við söludag.

Aldrei má fyrna meir en svo samkvæmt ákvæðum þessarar greinar að eftir standi 10% af fyrningargrunni bifreiðar.

5. gr.

Upphaf fyrningar samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar miðast við 1. janúar árgerðarárs viðkomandi bifreiðar en lok fyrningar við komumánuð flutningsfars til landsins sem talinn skal með til fyrningar.

Skráningu eða leyfi til aksturs bifreiðar svo og árgerð bifreiðar skal sanna með vottorði útgefnu af opinberum skráningaraðila í því landi, þar sem bifreiðin var fyrst tekin í notkun, eða á annan þann hátt sem töllyfirvald metur gildan.

Við verðákvörðun skv. 3. og 4. gr. skal hvorki taka tillit til útlits né ástands viðkomandi bifreiðar.

Verðákvörðun skv. 3. og 4. gr. er endanlega bindandi.

6. gr.

Fjármálaráðuneytið lætur árlega gera skrá um grunnverð algengustu tegunda nýrra bifreiða til leiðbeiningar fyrir tollstarfsmenn við ákvörðun tollverðs samkvæmt reglugerð þessari. Sé grunnverð bifreiðar eigi tilgreint í skrá fjármálaráðuneytisins skal innflytjandi afla vottorðs hjá viðkomandi bifreiðaumboði um fob-verð bifreiðar eins og það er í upphafi hvers árs og leggja það fram með öðrum tollskjölum hjá tollstjóra.

7. gr.

Sé eigi unnt að finna verð skv. 3.—5. gr. reglugerðar þessarar, þar sem grunnverð bifreiðar er eigi tilgreint í skrá fjármálaráðuneytisins og upplýsinga um fob-verð nýrrar bifreiðar af sömu eða sams konar tegund eins og það er í upphafi árgerðarárs verður eigi aflað hjá viðkomandi bifreiðaumboði, skal tollverð bifreiðarinnar ákveðið skv. 10. gr. tollskrárlaga. Skal það m. a. gert hafi framleiðslu bifreiðategundar verið hætt án þess að í staðinn hafi komið sams konar tegund, verulegar breytingar verið gerðar milli ára og árgerðir því ósambærilegar eða verulega skorti á að um fullgerða bifreið sé að ræða. Sé

bifreið svo löskuð að hún þarfnist verulegrar viðgerðar til þess að komast í ökuhæft ástand og ætla má að viðgerð kosti þriðjung eða meira af söluverði sambærilegar bifreiðar innanlands getur tollstjóri heimilað að bifreiðin verði metin til tolls á kostnað innflytjanda í samræmi við ákvæði 10. gr. tollskrárlaga.

8. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 2. mgr. 13. gr. laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl. með áorðnum breytingum til að öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt er úr gildi felld auglýsing nr. 411 8. október 1979 um sama efni.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. þessarar greinar skulu ákvæði reglugerðar þessarar taka til notaðra bifreiða, sbr. 1. mgr. 1. gr., sem aðflutningsgjöld hafa að fullu verið greidd af með peningum eða útgáfu skuldarviðurkenningar frá og með 1. janúar 1983. Leiði endurútreikningur tollverðs til lækkunar gjalda og hafi gjöld verið greidd með skuldaviðurkenningu skal beiðni um lækkun og endurgreiðslu gjalda send fjármálaráðuneytinu. Hafi gjöld hins vegar verið greidd í peningum skal beiðni um endurgreiðslu send viðkomandi tollstjóra. Beiðni um endurgreiðslu skal borin fram á þar til gerðu eyðublaði sem fæst hjá tollstjórum og skal endurgreiðslufjárhæð (lækkun gjalda) þar útreiknuð af innflytjanda. Beiðni skal fylgja öll þau tollskjöl sem fullnaðartollafgreiðslu varða, þ. m. t. bleikt eintak aðflutningsskýrslu með greiðslustimpli tollstjóra og afrit af skuldarviðurkenningu.

Fjármálaráðuneytið, 29. apríl 1983.

Ragnar Arnalds.

Höskuldur Jónsson.

AUGLÝSING

um breyting á gjaldskrá fyrir Vatnsveitu Vestmannaeyja nr. 31 2. febrúar 1982.

1. málsgrein 3. gr. orðist þannig:

Fyrir afnot vatnsins skal greiða samkvæmt vatnsmæli kr. 5,50 fyrir hvern rúmmetra vatns.

1. málsgrein 4. gr. orðist þannig:

Greiðsla fyrir vatn, sem afgreitt er til skipa og báta í Vestmannaeyjahöfn, skal vera kr. 11,00 fyrir hvern rúmmetra vatns.

Einnig skal greiða í afgreiðslugjald kr. 111,00 ef vatnið er afgreitt á virkum dögum kl. 8—17, en kr. 222,00 ef afgreiðsla fer fram á öðrum tímum.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem samþykkt er af bæjarstjórn Vestmannaeyja staðfestist hér með, samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 29. apríl 1983.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.